

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 24. november 2021
Kontor: Lovkvalitetskontoret
Sagsbeh: Anne Plass Zachhau
Sagsnr.: 2021-0037-0136
Dok.: 2207076

Besvarelse af spørgsmål nr. 4 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, hvidvaskloven og forskellige andre love (Implementering af initiativer i aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023, herunder etablering af National enhed for Særlig Kriminalitet) (L 14)

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 4 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, hvidvaskloven og forskellige andre love (Implementering af initiativer i aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023, herunder etablering af National enhed for Særlig Kriminalitet) (L 14), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. november 2021.

Nick Hækkerup

/

Morten Holland Heide

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 4 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, hvidvaskloven og forskellige andre love (Implementering af initiativer i aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023, herunder etablering af National enhed for Særlig Kriminalitet) (L 14):

”Vil ministeren i forlængelse af debatten under 1. behandling af L 14 (om implementering af politiøkonomiaftalen) redegøre for, hvor mange egentlige lovændringer regeringen har planlagt at gennemføre i indeværende folketingssamling?”

Svar:

1. Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at der sigtes til antallet af såkaldte samlelovsforslag, det vil sige lovforslag, som ændrer flere love.

Anvendelsen af samlelovsforslag er behandlet i pkt. 2.11 i vejledning om lov kvalitet, hvor bl.a. følgende fremgår:

”Det kan på den ene side anføres, at et ændringslovsforslag i almindelighed ikke bør indeholde ændringer af forskellige love, hvis der ingen indholdsmæssig sammenhæng er mellem disse ændringer. Det gælder også, selv om der for en umiddelbar betragtning måtte synes at være administrative og praktiske fordele forbundet med at samle de pågældende lovændringer i et samlelovsforslag i stedet for at fremsætte et ændringslovsforslag for hver lov, som ønskes ændret.

På den anden side både kan og bør flere lovændringer gennemføres ved samme lovforslag, hvis der er tale om ensartede ændringer (f.eks. ændringer af myndighedsbetegnelser), hvis de foreslåede lovændringer har samme indholdsmæssige baggrund (f.eks. tilvejebringelse af grundlaget for ratifikation af en traktat eller konvention eller ændringer som følge af en samtidig foreslået hovedlov), eller hvis der i øvrigt er en nær emnemæssig sammenhæng mellem lovændringerne (f.eks. ændringer som opfølgning på en politisk aftale).

Hertil kommer, at vedkommende fagministerium – i forlængelse af den ovennævnte vurdering af lovændringernes indholdsmæssige sammenhæng – også bør foretage en vurdering af, om en samling af de forskellige ændringer i samme lovforslag vil kunne vanskeliggøre en hensigtsmæssig behandling af lovforslaget i Folketinget.

Må det eksempelvis forudses, at der kan være folketingsmedlemmer, der ønsker at differentiere stemmeafgivningen, således at der kan stemmes for én af lovændringerne, men ikke for en

anden ændring, taler dette for at opsplitte emnerne i flere ændringslovforslag, således at det undgås, at lovforslaget vil skulle deles i forbindelse med Folketingets behandling af lovforslaget. Det kan i den forbindelse oplyses, at det af flere årsager kan være problematisk at dele lovforslag. Det bliver bl.a. vanskeligere senere at finde de rette forarbejder til lovgivningen, ligesom delingen i nogle tilfælde rent lovteknisk kan have en sådan karakter, at den øger risikoen for fejl i de vedtagne lovforslag.”

Som det fremgår, beror det på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om ændringer af flere love bør gennemføres ved ét samlet lovforslag eller ved flere lovforslag.

Det kan oplyses, at samlelovforslag i praksis ofte forekommer.

I folketingsåret 2020-21 var 114 af de 206 ændringslovforslag, regeringen fremsatte, således samlelovforslag, svarende til 55 pct.

Det fremgår af lovprogrammet for folketingsåret 2021-22, som blev offentliggjort i oktober 2021, at regeringen forventer at fremsætte i alt 174 lovforslag. Ifølge lovprogrammet vil 28 af disse lovforslag udgøre såkaldte hovedlovforslag, og 139 vil udgøre ændringslovforslag. Det fremgår ikke af lovprogrammet, om de resterende 7 lovforslag vil udgøre hoved- eller ændringslovforslag. Ud af de 139 ændringslovforslag vil 67 ifølge lovprogrammet udgøre samlelovforslag, svarende til 48 pct.

Det bemærkes, at der i løbet af folketingsåret kan ske ændringer i forhold til det, som er angivet i lovprogrammet. Eksempelvis kan det under udarbejdelsen af lovforslag vise sig nødvendigt at foretage ændringer i flere love end først antaget, hvorved lovforslag, der på lovprogrammet er angivet som lovforslag, der kun ændrer én lov, bliver samlelovforslag. Derudover kan nye lovforslag tilføjes til lovprogrammet, ligesom lovforslag kan tages af lovprogrammet.

Statsministeriet sender i begyndelsen af henholdsvis december, februar, marts og april redegørelser til Folketingets Udvalg for Forretningsordenen om status for afviklingen af lovprogrammet.

2. For så vidt angår forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, hvidvaskloven og forskellige andre love (Implementering af initiativer i aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023, herunder etablering af National enhed for Særlig Kriminalitet) (L 14) bemærkes det, at der netop er en sådan nær emnemæssig sammenhæng mellem lovændringerne i lovforslaget, som i pkt. 2.11 i vejledning om lov kvalitet nævnes

som et eksempel på, hvornår flere lovændringer kan og bør gennemføres ved samme lovforslag. Der er således tale om de nødvendige ændringer af forskellige love med henblik på at implementere dele af den politiske aftale om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023. Lovforslaget indeholder derudover et forslag om udstrækning af tavshedspligten vedrørende oplysninger, som hidrører fra hvidvaskunderretninger fra banker mv., til ansatte ved alle offentlige myndigheder. Sidstnævnte ændring har en sådan naturlig sammenhæng med etableringen af den foreslåede fast track-ordning for hvidvaskunderretninger af større eller særlig mistænkelig karakter i lovforslagets § 3, nr. 1, at den bør indgå i nærværende lovforslag.